

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm || Vitae aulicae

Schopper, Hartmann

Francof. Ad Moen., 1584

VD16 R 1015

Capvt V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70432)

CAPVT V.
ARGVMENTVM.

Innocuum Gulpes Lampū mactasse probatur,
 Ipsatamen miracalliditate negat.
 Quam nostris hodie fallacia regnat in aulis?
 Quam male mens illic nescia fraudis agit

Rex de occi-
 so Lampo
 examinat
 Reiniken.
 Reinike
 crocodyli
 lacrymas
 effundit.

TVm denuo Vulpeculam
 Deslebile lepuseula
 Rex sciscitator funere.
 Eucosus inquit Reinike,
 (Simulq; lumen humidum
 Virunq; tergit dextera)
 Mallem pe: auras aetheris,
 Quod noster euanesceret,
 Volaret atq; spiritus.
 Tu quaso tantum regias
 Benignus aures applicas:
 M. testanam conuita
 Si veritate simplici

Vulgi

Vulgi furentis Vicero,
 Mitis lubensq; perferam.
 Permixta nam constantia
 In rebus arctis lenitas,
 Aduersa vincit omnia.
 At si nocentem repperis,
 Conuincor & lepuscule
 Ut latro crudelissimus,
 Demitte morti noxium.
 Non horacerta temporis
 Sustollit aegritudinem
 Mentis mea grauisissima.
 Nec vlla me suspirijs
 Dies lenabit anxijs.
 Quod proditoris impiam
 Per Bellini fallaciam,
 Opes meas amiserim,
 Quibus pares nec India
 Nec tota vidit Africa.
 Quas propter is lepuscule
 Necem scelestus intulit.
 O qui vel omnes sedulo
 Interrogando maxime
 Rimetur orbis angulos
 Ut has opes offenderet.
 Mox inquit vxor similia,
 Adhuc tuas capacior
 Si terra gemmas continet,
 Confide, percontabimur
 Regalis aulae clericos,
 Vulgiq; multitudinem.
 Dic ergo gemmae proprijs

Patientia
 omnia vincit.

Reinike in
 Bellinū cul
 pam transfert.

Reinike ad
mirabilis
in mentien
do astutia.

Cuiusq; de virtutibus.

Repertor admirabilis

Dicebat astus Reinike:

Fuere nobilissima,

Id propter extimescimus:

Nam quisquis has inuenerit,

In scrinio reconditas

Seruabit occultissimo.

Heu sortis infelicitas,

Si nanq; id affines mei,

Aut vxor intellexerit:

In pristinam cum coniuge

Nunquam redibo gratias:

Vetante qua negotium

Hoc bellino commisimus.

Quamuis enim propter meam

Absoluam innocentiam,

Nunquam tamen sedabitur

Hac agritudine pectoris,

Quousq; maestus oppida

Vrbesq; perditissimis

Erroribus compleuero,

Vt vel remotas omnium

Perconter oras gentium,

Etsi graui periculo,

Et debeam cum sanguine

Vitam meam profundero.

COMMENTARIA.

Diligenter iudicem omnia percunctari
debet, quo seuerius flagitia commissa punian-
tur, Quamobrem nec quauis vana aut ludi-

cra

era excusatione contentus esse debet,

Quod in aduersis rebus nihil melius, nihil
præstantius, nihil deniq; nobilius patientia
existere possit. Et iuxta Poëtam:

Leue fit, quod bene fertur onus.

Patientia autem constantiæ soror quãuis
læsa in furorem sæpè conuertatur, tamen ex-
empla hîc bonorum fortiumq; virorũ vnũ
atq; alterum, quia iucunda lectu sunt, in me-
dium adducam, quæ si adolèscentes imitanda
proponent, non modò non incident in illum
hominum ingenio inimicum furorem: sed &
meliores fortioresq; ac non sine immortali
admiratione illustriores euadent. Dion Ale-
xandrinus Philosophus, multis cõuitiis pro-
brisq; à quopiam læcessitus, non respondit.
Cæterũ ubi intra ædium suarum vestibulum
venisset (nam eò vsque conuitiator inse-
ctatus fuerat) nihil se turbatũ ostendens, hoc
tantum infinuauit, ne gry quidem. Cõuicia-
tor animi impotètia superatus, *laqueo vitam
finiuit.* Socrates à quodã calce percussus, ad-
mirantibus illius patientiam dixit. Quid si
me asinus calce impetisset, num illi diem di-
xissem. Idem colapho percussus, nihil aliud
fertur dixisse, quam molestum esse, quod ne-
scirent homines, quando cũ galea prodire de-
berent. Diogenes pinguẽ saliuam à Lentulo,
in facie cùm accepisset, nihil motus ait: affir-
mabo ò Lentule, amodo falli oēs, qui negarēt
te os habere. Aethiopes, illos qui vltra finũ A-
rabicũ sunt, si qs ense pcusserit, nō diffugiūt,

II.

*Nihil sapiē-
tia præstan-
tius.*

Ouid.

*Patientia
exempla.*

*Dion Ale-
xandrinus.*

Socrates.

Diogenes.

Aethiopes.

& verbera & iniurias perferentes: neq; quisquam vel alterius vulnere vel damno mouetur. Sed sæpè filios aut vxores, sine vlllo dolore interfectos aspiciunt. Deniq; omnia mala quieto animo perferunt, ad percussores tantum prospectantes, ad singulosq; mouentes caput. Pittacus sapiens cum conuiuio hospites accepisset, mulier superueniens mensam ob iracundiam euertit, turbatos hospites & ipse solat⁹ est, & patiētissimo animo pertulit.

Quicumq; res preciosas, aurum, gemmas, aut pecunias per ignotas transferre cupit regiones, nulli eas communicet aut ostendat. Id enim periculosum imprimis est, multosq; persæpe nihil tale suspicantes, ad maleficium compulit.

Vir se in ædibus suis dominum virumque esse meminerit, nec potestate aut arbitrio mulieris suæ (vt multis hodie accidit) conculcasi patiatur. Quod tamen non idcirco dictū velim, vt quis vxorem quam fidelem quasi domus custodem, rerumque omnium procuratricem agnouit, abiectissimæ ancillæ aut pedisseque loco habeat, sed velut acerbitatis omnisq; hilaritatis sociam amplectatur. Nec quicquam temerè, quod res domesticas attinet, sine consilio vxoris adhibico & discusso commutet. Fidelis enim vxor ad suum commodum spectantia fideliter etiam cōsiderat.

Ne quis leuiter aut improuidè ob fragilia & caduca huius mundi hona se in periculum vitæ coniciat, Ob splendorem autem & glo-

gloriam nominis tui quiduis potius perferas.
 In exiguo enim temporis spacio persape ere-
 pta recuperatur pecunia. At vitā semel amif-
 sam, aut dignitatem tuam ademptam nun-
 quam reparare aut redimere poteris. Nec is
 qui vitam lucri causa profundit, detestabili
 caret ignominia & dedecore.

CAPVT VI.
 ARGVMENTVM.

*Plurima de gemmis recitat mendacia Vulpes,
 Occulat vt verum simplice pelle lupum,
 Sic homines stolidi falluntur imagine veri,
 Dum sibi quisq; supit, Et sibi quisq; placet.*

Rex oro nobilissime,
 Aut dolosus Reinike,
 Aurem fauentem prabeas,
 Meas tibi clarissimas,
 Per infidelem Bellinum
 Malo remissas omine
 Quousq; gemmas explicem.
 Rex ergo, fandi copiam,
 Ait, tibi concedimus.
 Tamen cauetofutiles
 Pro more nelicentius
 Ineptias effuderis,
 Aut fortè longioribus
 Utare nunc ambagibus.
 Tunc multa versins pectore
 Orditur istis subdolam
 Orationem Reinike,
 Eheu mihi miserrimo,

Reinike
 pergīt de
 gemis suis
 nugari.

Quis